

شناخت قرآن ۲۶

علو: مبالغه:

خداوند در آیه ۷۷ مائده سوره ۵ میفرماید:

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ
وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَصْلُوا لِكَبْرٍ
أَصْلَوْا عَنْ سُبُلِ السَّبِيلِ

بگو ای اهل کتاب بناحق در دین خود غلو نکنید،

و از دلخواه دسته ای که قبلاً گمراه شدند و عده زیادی را گمراه کردند و از راه راست منحرف شدند پیروی نکنید.

این دستور صریح خداوند است. میدانیم که اهل کتاب یعنی یهودیان و مسیحیان در برابر دین خود اغراق کونی و مبالغه کونی کردند دین خود را تنها دینی دانستند که راه راست زندگی را به انسان می آموزد. در صورتی که گفته شده: «راه های هزاران نامی و بی طرف خدا رفتن به اندازه تعداد آن نامی است که در جهان وجود دارند.» قرآن تورات و انجیل را مطابق آیه ۴۴ و ۴۵ مائده سوره ۵ «بهائیت: راه های شایسته» و «نور: روشن کننده راه سعادت» معرفی میکند همانطور که قرآن راه هدایت و نور معرفی میکند. ولی انسان از غلو و مبالغه خوشش نمی آید. همانطور که می بینیم در صحبت با ایشان گناه و بیگناه با احساسات صحبت میکنند و اگر از کسی خوششان می آید همانطور که می بینیم در صحبت با ایشان گناه و بیگناه با احساسات صحبت میکنند و اگر از کسی بدشان بیاید در برخورد کونی از او غلو میکنند. در کتاب اسرائیلی می آید که از قول بزرگان دینی و علمی و هنری و ورزشی می کنند این غلو و مبالغه کونی را بارها حقی می بینیم.

می بینیم که عیسی مسیح را به پادشاه خدائی یا نیمه خدائی (پسر خدائی) می رسانند. در صورتیکه در متراسر انجیل متی انجیل یوحنا چنین ادعائی و چنین حرفی را از مسیح نمی بینیم. یوحنا در شماره ۳: ۱۷ می نویسد که مسیح به خداوند میگوید: «حیات جاودانی این است که تو را خدای واحد حقیقی و عیسی مسیح را که فرستادی بشناسند.» در مرقس در شماره ۲۹: ۱۲ آنکه بنوعی میگوید: عیسی مسیح در جواب یکی از کاتبان گفت: «اول همه احکام این است که بشنوی ای اسرائیل خداوند خدای ما خداوند واحد است.» مسیح عیسی را پسر خدا میداند همانطور که در باب ۶ انجیل متی ابا به مردم میگوید: «پدر شما» و در مورد آموزش عیسا به آنان میفرماید: «پس شما اینطور دعا کنید: اای پدر ما که در آسمانی نام تو مقدس باد.» و میگوید که بنویسد: «ای پدر عیسی مسیح که در آسمانی» هر کس که دستورهای خدا را انجام دهد پسر خدا یا «بنده خدا» است پس (پال) در شماره ۴: باب اول رساله اول خود به تیموتاوس می نویسد: «فقط نه عیسی نامده ای نامقنایمی را اصفا تمایز کنید که اینها مباحثات را پدید می آورد، نه آن تعبیر الهی را که در ایمان است.» متأسفانه مسلمانان هم به همین درد دچار شده اند و بجای همکاری در کتاب برای سخن یک بنیای پاک بر سرش جنجال بر راه انداخته اند

که در قرآن کتاب الهی و اصلی مسلمانان، اثری از آن پیدا نمیکنید.

خراوند در آیه ۱۷۱ سوره م میفرماید:

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْتَابُوا بَنِي إِسْرَائِيلَ دَلَّالُوهَا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ
أَمَّا بَعْضُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ رَسُولَ اللَّهِ فَكَلِمَةَ اللَّهِ إِلَيْهَا لِيُخْرِجَ

بگو ای اهل کتاب در دینتان غلو نکنید و از قول الله سخن نبزنید.

میخ عیسی ابن مریم فقط رسول خدا (الله) و کلمه او بود که به مریم القا کرد.

این آیه حقیقی را میگوید که همانطور که دیدیم عیسی مسیح در شماره ۳: ۱۷ توضیح میدهد که مسیح فرستاده خدا یعنی رسول او بوده.

تأسیف است مسلمانان با غلو و مبالغه کوفی می نوبت به راز از وجه بشری با او بالاتر برده و به حال فوق بشری و نیمه خدائی در آورده اند و این دستور صریح را زیر پا گذاشته اند.

تمرینی از درس گذشته با دقت ترجمه کنید:

أَمَّنْتُمْ بِهِ

كَلِمَاتِ الطَّبِيبَاتِ

اللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ؟

خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ

يُدَلِّ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ

وَلَا يَسْتَعِينُونَ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ

أَسِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ

يَسْتَوْعِلُهُمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ

تَرَكَّهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ

لَا يَسْجُدُوا لِلَّهِ أَقْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْبُدُونَ

لَا تَجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ

لَا تَخْرُجُوا عَلَيَّ مَا قَاتِمُ

جَاهِدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ

أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يَقُولُوا إِنَّمَا هُمْ إِلَّا نَفْسٌ فَتُقْتَلُونَ؟

إِذَا عَلِمْتُمْ بَيْنَ يَدَيْكُمْ أَنَّ النَّاسَ لَا بِطَاقَةَ جِهَادِكُمْ

لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

انْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ

إِنِّي أَخْلَقُ مِنَ الطِّينِ نَفْسًا طَيِّبَةً